

Pers en Voorlichting

Gerecht van de Europese Unie
PERSCOMMUNIQUÉ nr. 198/18
Luxemburg, 13 december 2018

Arrest in gevoegde zaken T-339/16 Ville de Paris / Commissie, T-352/16
Stad Brussel / Commissie, T-391/16 Ayuntamiento de Madrid / Commissie

Het Gerecht van de Europese Unie wijst de door de steden Parijs, Brussel en Madrid ingestelde beroepen toe en verklaart de verordening waarbij de Commissie te hoge emissiegrenswaarden voor stikstofoxiden voor de tests van nieuwe personen- en lichte bedrijfsvoertuigen heeft vastgesteld, gedeeltelijk nietig

De Commissie was niet bevoegd om de Euro 6-emissiegrenswaarden te wijzigen voor de nieuwe tests waarbij deze waarden onder reële rijomstandigheden worden gemeten

In verordening 2016/646¹ heeft de Commissie emissiegrenswaarden voor stikstofoxiden (NO_x) vastgelegd die niet mogen worden overschreden bij de nieuwe, onder reële rijomstandigheden uitgevoerde tests (Real Driving Emissions Tests; hierna: „RDE-tests”) waaraan autofabrikanten lichte personen- en bedrijfsvoertuigen moeten onderwerpen, met name in het kader van de goedkeuring van nieuwe typen voertuigen. Met deze RDE-tests wordt gereageerd op de vaststelling dat laboratoriumtests niet het werkelijke niveau van vervuilende emissies in echte rijomstandigheden weergaven. Zij dienen het eventuele gebruik van „rigged software” (resultaatvervalsende software) tegen te gaan. De Commissie heeft deze limieten vastgesteld op basis van de voor Euro 6-norm vastgestelde grenswaarden door er correctiecoëfficiënten op toe te passen, teneinde rekening te houden met – volgens haar – statistische en technische onzekerheden. Voor een grenswaarde die in de Euro 6-norm was vastgesteld op 80 mg/km is de grenswaarde voor RDE-tests gedurende een overgangperiode bijvoorbeeld vastgesteld op 168 mg/km, en vervolgens op 120 mg/km.

De steden Parijs, Brussel en Madrid betwisten de door de Commissie vastgestelde emissiegrenswaarden en hebben elk een beroep tot nietigverklaring ervan ingesteld bij het Gerecht van de Europese Unie. Zij zijn van mening dat de Commissie de gekozen stikstofoxide-emissiewaarden niet kon vaststellen, aangezien deze minder streng zijn dan de limieten die zijn vastgesteld in de toepasselijke Euro 6-norm².

In het arrest van vandaag herinnert het Gerecht eraan dat, wat de – door de Commissie betwiste – **ontvankelijkheid van de beroepen** betreft, een beroep tot nietigverklaring dat door een persoon die geen lidstaat of instelling van de Europese Unie is, wordt ingesteld tegen een regelgevingshandeling, met name ontvankelijk is als die handeling degene die het beroep heeft ingesteld, rechtstreeks raakt en geen uitvoeringsmaatregelen met zich meebrengt. Het Gerecht is van oordeel dat de bestreden handeling geen uitvoeringsmaatregelen vereist om bindend te zijn voor de steden die het beroep hebben ingesteld, en herinnert eraan dat reeds is geoordeeld dat een handeling van de Unie die een openbaar lichaam belet zijn eigen bevoegdheden naar eigen inzicht uit te oefenen, rechtstreeks van invloed is op zijn rechtspositie. Het Gerecht wijst erop dat dit vooral het geval is wanneer de regelgevende bevoegdheden van de openbare instantie beperkt worden. Het Gerecht gaat na of die rechtstreekse impact in dit geval reëel is. Dat is het geval, aangezien de drie steden reeds op grond van hun bevoegdheden op het gebied van milieubescherming en gezondheid beperkingen van het autoverkeer hebben opgelegd om de op

¹ Verordening (EU) 2016/646 van de Commissie van 20 april 2016 tot wijziging van verordening (EG) nr. 692/2008 wat de emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen (Euro 6) betreft (PB 2016, L 109, blz. 1).

² Verordening (EG) nr. 715/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2007 betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen met betrekking tot emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen (Euro 5 en Euro 6) en de toegang tot reparatie- en onderhoudsinformatie (PB 2007, L 171, blz. 1).

hun grondgebied vastgestelde luchtvervuiling te bestrijden. Het Gerecht onderzoekt ook of door overheidsinstanties van de lidstaten vastgestelde verkeersbepalingen die verband houden met het niveau van verontreinigende emissies van voertuigen, in strijd zijn met het recht van de Unie indien zij van toepassing zijn op voertuigen die aan de meest recente normen en limieten voldoen, en het komt tot de slotsom dat dit inderdaad het geval is. In zoverre **hebben de steden Parijs, Brussel en Madrid procesbevoegdheid om op te komen tegen de emissiegrenswaarden voor stikstofdioxide die door de Commissie zijn vastgesteld voor de RDE-tests, aangezien zij typen voertuigen die deze tests met succes hebben doorstaan en die aan de andere goedkeuringsvereisten voldoen, niet onder een verkeersbepalende maatregel kunnen doen vallen die op het niveau van de verontreinigende emissies is gebaseerd.**

Wat **de vraag betreft of de Commissie bevoegd is** om de maatregelen betreffende de emissiegrenswaarden voor stikstofdioxide in het kader van de RDE-tests vast te stellen, herinnert het Gerecht eraan dat deze maatregelen zijn vastgesteld als maatregelen ter uitvoering van verordening nr. 715/2007, krachtens de bepalingen van deze verordening die de Commissie in staat stellen om de specifieke procedures, tests en voorschriften voor de goedkeuring van voertuigen vast te stellen.

Het Gerecht benadrukt evenwel dat de voor de Euro 6-norm vastgestelde emissiegrenswaarden voor stikstofdioxide een essentieel onderdeel van die verordening vormen dat niet door de Commissie kan worden gewijzigd en dat die verordening bepaalt dat die grenswaarden onder reële rijomstandigheden, en dus tijdens RDE-testen moeten worden nageleefd. **Het Gerecht leidt hieruit af dat de Commissie niet bevoegd was om deze grenswaarden voor de RDE-tests te wijzigen door correctiecoëfficiënten toe te passen. Het Gerecht is bovendien van oordeel dat zelfs indien moet worden erkend dat technische beperkingen een bepaalde aanpassing kunnen rechtvaardigen, met een marge zoals die welke uit de bestreden verordening voortvloeit, onmogelijk kan worden nagegaan of de Euro 6-norm bij die tests wordt nageleefd.** Het Gerecht wijst erop dat **de aldus vastgestelde onbevoegdheid van de Commissie noodzakelijkerwijs schending van verordening nr. 715/2007 oplevert.**

Wat de omvang van de nietigverklaring van de door de Commissie in verordening 2016/646 vastgestelde maatregelen betreft, is het Gerecht van oordeel dat alleen de bepaling waarin emissiegrenswaarden voor stikstofdioxide zijn vastgelegd nietig moet worden verklaard, en niet de andere bepalingen van de verordening die de nadere voorwaarden regelen waaronder de RDE-tests moeten worden uitgevoerd. Wat **de werking in de tijd van de nietigverklaring** betreft, is het Gerecht van oordeel dat er rechtsonzekerheid zou kunnen rijzen zolang geen nieuwe regeling is vastgesteld. De bescherming van zowel de volksgezondheid en het milieu als de belangen van consumenten en autofabrikanten rechtvaardigen dan ook dat **de gevolgen van de nietig verklaarde bepaling voor het verleden en voor een redelijke periode worden gehandhaafd zodat de verordening in kwestie kan worden gewijzigd. Deze periode moet worden beperkt tot 12 maanden** vanaf het verstrijken van de termijn voor het instellen van hogere voorziening tegen dit arrest of, als daadwerkelijk hogere voorziening ingesteld, vanaf de afwijzing daarvan.

Wat ten slotte de door de stad Parijs wegens imago- en legitimiteitschade gevorderde symbolische euro betreft, is het Gerecht van oordeel dat deze schade niet is bewezen en hoe dan ook voldoende wordt gecompenseerd door de nietigverklaring van de bestreden bepaling.

NOTA BENE: Tegen de beslissing van het Gerecht kan binnen een termijn van twee maanden vanaf de betekening ervan een tot rechtsvragen beperkte hogere voorziening worden ingesteld bij het Hof.

NOTA BENE: Het beroep tot nietigverklaring strekt tot nietigverklaring van met het recht van de Unie strijdige handelingen van de instellingen van de Unie. Onder bepaalde voorwaarden kunnen de lidstaten, de Europese instellingen en particulieren bij het Hof van Justitie of het Gerecht een beroep tot nietigverklaring instellen. Indien het beroep gegrond is, wordt de handeling nietig verklaard. De betrokken instelling moet in voorkomend geval voorzien in de door de nietigverklaring van de handeling ontstane leemte in de regelgeving.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Gerecht niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106